

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області
Слідчий відділ
вул. Героїв Майдану, 19, м. Хмельницький, 29000, тел. (0382)65-76-91
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hml@ssu.gov.ua Код СДРГІОУ 20001734

№ _____

На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Хмельницький

«05» серпня 2021 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України у Хмельницькій області майор юстиції Топільчук Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22020240000000006 від 21.02.2020 за ознаками вчинення злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111 і ч. 1 ст. 447 КК України, та встановивши підстави для підозру, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Литовченка Олександра Леонідовича,
08.11.1976 р.н., громадянина України,
уродженця м. Первомайськ Луганської
області, зареєстрованого за адресою:
Луганська область, м. Лисичанськ,
вул. Червона, 73, не судимого

про те, що він підозрюється у вчиненні:

- державної зради, а саме діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України шляхом надання іноземній організації допомоги в проведенні підривної діяльності, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України;
- найманства, а саме вербування з метою використання у збройних конфліктах та насильницьких діях, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 447 КК України.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (далі за текстом – ВР УРСР) схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про

державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що ВР УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація (далі за текстом – РФ).

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії й Сполучені Штати Америки (далі за текстом – США) підтвердили Україні їх зобов'язання, згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності, чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом Організації Об'єднаних Націй (далі за текстом – ООН).

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного договору, РФ зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальноновизнаних норм міжнародного права.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні

справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Положеннями ст.ст. 1-3 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до ст.ст. 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією України, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Згідно зі ст. 68 Конституції України, кожен (у тому числі громадянин України Литовченко Олександр Леонідович) зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Наприкінці 2013 року, у зв'язку з несприйняттям демократичних процесів, які відбувалися на території України, в окремих невістановлених осіб виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та

державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема, шляхом створення і фінансування терористичної організації на території Донецької області України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку створено так звану «Донецьку народну республіку» та видано «Акт про проголошення державної самостійності «Донецької народної республіки» (далі за текстом – «ДНР»)), яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014, на порушення порядку, встановленого Конституцією України так званого «загального обласного референдуму» на території Донецької області, з питання визнання державної самостійності «ДНР», та вчинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони (далі за текстом – МО) України та Міністерства внутрішніх справ (далі за текстом – МВС) України.

11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, проведено вказаний так званий «референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР».

Окрім того, утримання частини території Донецької області, взятої представниками терористичної організації «ДНР» під контроль шляхом насильницьких злочинних дій, та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України у спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, потребує значних людських ресурсів, проведення їх навчання та забезпечення озброєнням та військовою технікою для можливості здійснення опору Збройним Силам України (далі за текстом – ЗС України), вчинення інших терористичних актів з метою залякування населення, провокації воєнного конфлікту тощо.

При цьому, намагання досягти однієї з цілей, а саме створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади, місцевого самоврядування та військові, в тому числі, збройні формування, призвело до прийняття ватажками терористичної організації «ДНР» рішення щодо створення та функціонування окремих організованих груп, об'єднаних єдиним планом здійснення ними злочинної діяльності по закріпленим напрямкам, тобто окремих злочинів терористичної організації в цілому. В межах вказаних організованих груп розділені функції між її учасниками з ієрархічним закріпленням їх обов'язків.

Одним із основних завдань учасників терористичної організації «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, утримування захопленої частини території Донецької області під своїм контролем, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України шляхом застосування зброї, вчинення обстрілів, вибухів, підпалів та інших дій, що створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», що реалізують злочинний умисел щодо досягнення вищезазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема, щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти військовослужбовців ЗС України, правоохоронних органів України й інших представників сил АТО й ООС у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші кримінальні правопорушення.

Крім того, в березні-квітні 2014 року у м. Луганську групою озброєних осіб створено стійке ієрархічне об'єднання, так звану «Луганську народну республіку» (далі за текстом - «ЛНР»).

Відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» від 20.03.2003 №638-IV терористична організація - це стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Терористична діяльність - це діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само, як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділу політичного (т.зв. «органи державної влади ЛНР») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам

організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

При цьому представники політичного блоку організують збір та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їхньої діяльності, чим також забезпечують існування вказаної терористичної організації. У свою чергу, на керівників та учасників силового блоку покладається забезпечення стійкості даної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних Сил України.

«ЛНР» має стабільний склад лідерів вказаної терористичної організації, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Представники «ЛНР» щодня здійснюють артилерійські та автоматичні обстріли, вибухи та підпали, тобто постійно вчиняють терористичні акти на території Луганської області, яка контролюється органами державної влади України. Тим самим, залякують населення нашої держави, погіршують соціально-економічну та політичну ситуацію в країні.

Таким чином, відповідно до ст. 1 Закону України від 20.03.2003 № 638-IV «Про боротьбу з тероризмом» самопроголошена «ЛНР» є терористичною організацією, одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, і яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, та в якому всі структурні підрозділи здійснюють терористичну діяльність з відома керівників (керівних органів) усієї організації.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, та відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони (далі за текстом – РНБО) України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» на території Донецької та Луганської областей розпочато проведення АТО, яка тривала до 30.04.2018, надалі отримавши формат ООС.

07.10.2014 наказом керівника АТЦ при СБУ за № 33/6/9 районами проведення АТО визначені території Донецької та Луганської областей.

Як наслідок, частина території Донецької та Луганської областей опинилась під контролем представників терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», підконтрольних іноземній державі - РФ, зокрема в особі іноземної організації – спеціальної служби «Федеральна служба безпеки Російської Федерації» (далі –

ФСБ РФ), та відповідно до Постанови ВР України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», Постанови ВР України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», та Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками іноземної організації ФСБ РФ або за їх участі, визнані у зверненнях ВР України до міжнародних організацій та іноземних держав, зокрема, у Зверненні ВР України до ООН, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи (далі за текстом – ПАРЄ), Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі (далі за текстом – ОБСЄ), Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором, затвердженому Постановою ВР України від 27.01.2017 за № 129-VIII, у Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, в Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, у Постанові ВР України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Громадянин України Литовченко О.Л., в порушення ст.ст. 65, 68 Конституції України, у невстановлений час, у невстановленому місці та за невстановлених обставин, беручи участь у терористичних організаціях «ДНР/ЛНР», отримав та прийняв від невстановленого представника іноземної організації - спеціальної служби ФСБ РФ пропозицію здійснювати діяльність, спрямовану на надання допомоги іноземній організації ФСБ РФ в проведенні підривної діяльності на території України з метою завдання шкоди обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України.

Надалі, 27.11.2019, Литовченко О.Л. отримав від громадянина України Селезньова О.С., котрий діяв з корисливих мотивів, з метою отримання особистої вигоди, а саме грошової винагороди, згоду на участь останнього у збройних конфліктах, воєнних та насильницьких діях в складі приватної військової компанії «Вагнера» (далі - ПВК «Вагнера») на території іноземних держав та щодо якої Міністерством фінансів США ведені санкції фінансового характеру.

Так, 20.06.2017 Міністерством фінансів Сполучених Штатів Америки прийнято рішення щодо запровадження санкцій відносно ПВК «Вагнер» та її керівника Уткіна Д.В., дії яких ставлять під небезпеку стабільність, суверенітет та територіальну цілісність України.

Окрім того, відповідно до Додатку № 1, затвердженого рішенням Ради національної безпеки і оборони України «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» від 21.06.2018 щодо громадянина Російської Федерації Уткіна Д.В., який є керівником ПВК «Вагнера», застосовано обмежувальні заходи, а саме: блокування активів – тимчасове обмеження права особи користуватися та розпоряджатися належним їй майном; запобігання виведенню капіталів за межі України; відмова в наданні та скасування віз резидентам іноземних держав, застосування інших заборон в'їзду на територію України.

При цьому Литовченко О.Л., достовірно знаючи, що ПВК «Вагнера» є неофіційною військовою структурою Російської Федерації, створеною у 2013 році, що комплектується найманцями, та члени якої брали участь у бойових діях у низці військових конфліктів, зокрема на території таких держав, як Україна, Сирія, Судан, Лівія, з метою перевірки вмінь та навичок Селезньова О.С., поставив йому вимогу збирати та надавати відомості про розташування на території м. Маріуполь Донецької області сил та засобів, задіяних до проведення ООС.

Надалі, діючи від імені та в інтересах іноземної організації ФСБ РФ, Литовченко О.Л. у грудні 2019 року вступив з громадянином України Селезньовим О.С. в агентурні відносини як представник ФСБ РФ, та 15.12.2019 за допомогою облікового запису користувача під назвою «Александр Литовченко» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id23282508>) отримав від Селезньова О.С., який користується обліковим записом користувача під назвою «Александр Селезнёв» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id175170983>), розписку наступного змісту: «Подписка Я, Селезнев Александр Сергеевич, 4 октября 1988 гр обязуюсь добросовестно сотрудничать с ФСБ РФ, МГБ ДНР/ЛНР, хранить свою связь с ними в тайне, не разглашать сведения, ставшие мне известными в результате секретного сотрудничества. Выбираю псевдоним «Клещ». 14.12.2019», чим залучив Селезньова О.С. до співпраці з іноземною організацією – спеціальною службою ФСБ РФ, спрямованою на проведення підривної діяльності на території України з метою завдання шкоди обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України.

Того ж дня та у той же спосіб Литовченко О.Л., реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на вербування Селезньова О.С. для участі у збройних конфліктах та насильницьких діях в складі ПВК «Вагнера», отримав від останнього заяву на ім'я генерального директора ПВК «Вагнера» Уткіна Д.В. наступного змісту: «Генеральному директору ЧВК «Вагнер» полковнику

Уткину Д.В. Заявление Я, Селезнев Александр Сергеевич, гражданин Украины прошу Вас, принять меня на воинскую службу с 11.02.2020 года Обязуюсь беспрекословно выполнять приказы командиров, соблюдать воинскую дисциплину и держать в секрете информацию которая станет мне известна ввремя службы. 14.12.2019», яку за допомогою облікового запису користувача під назвою «Александр Селезнёв» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id175170983>), чим вчинив його вербування з метою використання у збройних конфліктах та насильницьких діях.

В подальшому 03.12.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» ініціативну пропозицію про бажання останнього проходити службу в якості снайпера в ПВК «Вагнера».

04.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ повідомлення про початок проведення перевірок на блокпостах при в'їзді в м. Маріуполь з використання баз персональних даних.

09.01.2020 Литовченко О.Л., діючи за вказівкою іноземної організації ФСБ РФ, через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» повідомив Селезньова О.С. про те, що іноземна організація ФСБ РФ передасть останньому грошові кошти за виконання ним поставлених завдань по збору відомостей щодо розташування на території м. Маріуполь сил та засобів, задіяних до проведення ООС.

12.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про розташування на одному із блокпостів на території Донецької області 2 одиниць «БМП-1», а також укомплектування їх бойовими припасами.

13.01.2020 Литовченко О.Л. організував отримання Селезньовим О.С. через грошовий переказ від іноземної організації ФСБ РФ грошових коштів в сумі 2000,21 грн. за виконання ним поставлених завдань по збору відомостей щодо розташування на території м. Маріуполь сил та засобів, задіяних до проведення ООС.

16.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про те, що в напрямку м. Волноваха Донецької області поїхало 7-8 вантажівок піхоти, одна зенітна установка «ЗУ-23-2», легкові автомобілі та піхота.

22.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про проведення ротації на блокпосту, який знаходиться на автодорозі в напрямку міста Таганрог Російської Федерації.

24.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про посилення заходів перевірки при проїзді блокпостів.

Отримання вказаної вище інформації Литовченком О.Л. від Селезньова О.С. для подальшої передачі іноземній організації ФСБ РФ могло спричинити тяжкі наслідки у вигляді загрози життю та здоров'ю військовослужбовців і членів їх сімей, які перебувають, як на тимчасово окупованих територіях, так і на території, підконтрольній органам державної влади України.

Зміст підозри Литовченка О.Л. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 447 КК України.

Громадянин України Литовченко О.Л., 27.11.2019, діючи умисно, в порушення ст. 68 Конституції України, за допомогою облікового запису користувача під назвою «Александр Литовченко» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id23282508>), отримав від громадянина України Селезньова О.С., який користується обліковим записом користувача під назвою «Александр Селезнёв» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id175170983>), ініціативну пропозицію та добровільну згоду на участь останнього у збройних конфліктах та насильницьких діях на території іноземних держав в складі приватної військової компанії «Вагнера» (далі - ПВК «Вагнера»), щодо якої Міністерством фінансів США ведені санкції фінансового характеру.

14.12.2019, Литовченко О.Л., діючи умисно та той же спосіб, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на вербування Селезньова О.С. для участі у збройних конфліктах та насильницьких діях в складі ПВК «Вагнера», отримав від останнього заяву на ім'я генерального директора ПВК «Вагнера» Уткіна Д.В. наступного змісту: «Генеральному директору ЧВК «Вагнер» полковнику Уткину Д.В. Заявление Я, Селезнев Александр Сергеевич, гражданин Украины прошу Вас, принять меня на воинскую службу с 11.02.2020 года Обязуюсь беспрекословно выполнять приказы командиров, соблюдать воинскую дисциплину и держать в секрете информацию которая станет мне известна ввремя службы. 14.12.2019», яку за допомогою облікового запису користувача під назвою «Александр Селезнёв» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id175170983>), чим вчинив його вербування з метою використання у збройних конфліктах та насильницьких діях.

Таким чином, Литовченко Олександр Леонідович підозрюється у тому, що він своїми вищеописаними умисними діями, які виразились у вербуванні з метою використання у збройних конфліктах та насильницьких діях, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 447 КК України.

Зміст підозри Литовченка О.Л. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Громадянин України Литовченко О.Л., в порушення ст.ст. 65, 68 Конституції України, у невстановлений час, у невстановленому місці та за невстановлених обставин, беручи участь у терористичних організаціях «ДНР/ЛНР», отримав та прийняв від невстановленого представника іноземної організації - спеціальної служби ФСБ РФ пропозицію здійснювати діяльність, спрямовану на надання допомоги іноземній організації ФСБ РФ в проведенні підривної діяльності на території України з метою завдання шкоди обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України.

Надалі, діючи від імені та в інтересах іноземної організації ФСБ РФ, Литовченко О.Л. у грудні 2019 року вступив з громадянином України Селезньовим О.С. в агентурні відносини як представник ФСБ РФ, та 15.12.2019 за допомогою облікового запису користувача під назвою «Александр Литовченко» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id23282508>) отримав від Селезньова О.С., який користується обліковим записом користувача під назвою «Александр Селезнёв» в соціальній мережі «ВКонтакте» (веб-адреса <https://vk.com/id175170983>), розписку наступного змісту: «Подписка Я, Селезнев Александр Сергеевич, 4 октября 1988 гр обязуюсь добросовестно сотрудничать с ФСБ РФ, МГБ ДНР/ЛНР, хранить свою связь с ними в тайне, не разглашать сведения, ставшие мне известными в результате секретного сотрудничества. Выбираю псевдоним «Клещ». 14.12.2019», чим залучив Селезньова О.С. до співпраці з іноземною організацією – спеціальною службою ФСБ РФ, спрямованою на проведення підривної діяльності на території України з метою завдання шкоди обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України.

04.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ повідомлення про початок проведення перевірок на блокпостах при в'їзді в м. Маріуполь з використання баз персональних даних.

09.01.2020 Литовченко О.Л., діючи за вказівкою іноземної організації ФСБ РФ, через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» повідомив Селезньову О.С. про те, що іноземна організація ФСБ РФ передасть останньому грошові кошти за виконання ним поставлених завдань по збору відомостей щодо розташування на території м. Маріуполь сил та засобів, задіяних до проведення ООС.

12.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про розташування на одному із блокпостів на території Донецької області 2 одиниць «БМП-1», а також укомплектування їх бойовими припасами.

13.01.2020 Литовченко О.Л. організував отримання Селезньовим О.С. через грошовий переказ від іноземної організації ФСБ РФ грошових коштів в сумі 2000,21 грн. за виконання ним поставлених завдань по збору відомостей щодо розташування на території м. Маріуполь сил та засобів, задіяних до проведення ООС.

16.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про те, що в напрямку м. Волноваха Донецької області поїхало 7-8 вантажівок піхоти, одна зенітна установка «ЗУ-23-2», легкові автомобілі та піхота.

22.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про проведення ротації на блокпосту, який знаходиться на автодорозі в напрямку міста Таганрог Російської Федерації.

24.01.2020 Литовченко О.Л. отримав від Селезньова О.С. через листування у соціальній мережі «ВКонтакте» для передачі іноземній організації ФСБ РФ інформацію про посилення заходів перевірки при проїзді блокпостів.

Отримання вказаної вище інформації Литовченком О.Л. від Селезньова О.С. для подальшої передачі іноземній організації ФСБ РФ могло спричинити тяжкі наслідки у вигляді загрози життю та здоров'ю військовослужбовців і членів їх сімей, які перебувають, як на тимчасово окупованих територіях, так і на території, підконтрольній органам державної влади України.

Таким чином, Литовченко Олександр Леонідович підозрюється у тому, що він своїми вищеописаними діями, які виразились вчиненні державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України шляхом надання іноземній організації допомоги в проведенні підривної діяльності, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 111 КК України.

Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Хмельницькій області
майор юстиції

Топільчук Андрій Анатолійович

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу нагляду за додержанням законів
органів СБУ та державної прикордонної служби
Хмельницької обласної прокуратури

Якушко Надія Анатоліївна

«05» 08 2021 року

Підозрюваному роз'яснено його права та обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України:

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості: на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Крім того, на всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

«__» год. «__» хвилин

«__» _____ 2021 року

Захисник _____

«__» год. «__» хвилин

«__» _____ 2021 року

Повідомлення про підозру вручив
Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Хмельницькій області
майор юстиції

Топільчук Андрій Анатолійович